

DŽEJMS PATERSON

LISA MARKLUND

OD UBICA, S LJUBAVLJU

Preveo sa švedskog
Nikola Perišić

Laguna

Naslov originala

James Patterson & Liza Marklund
POSTCARD KILLERS

Copyright © 2010 by James Patterson
All rights reserved.
Translation copyright © 2011 za srpsko izdanje, LAGUNA

OD UBICA, S LJUBAVLJU

Prolog

|

Pariz, Francuska

„KAKO JE MALA“, REKLA JE Britanka razočarano.

Mek Rudolf se nasmejao, položio ruku na ženini vrat i pustio da mu šaka sklizne do njenih grudi. Nije nosila grudnjak.

„Ulje na dasci“, rekao je. „Sedamdeset sedam sa pedeset tri centimetra. Trebalo je da visi u dvorani za ručavanje kod firentinskog trgovca Frančeska del Đokonda, ali je Leonardo da Vinči nikada nije završio.“

Kroz tkaninu je osetio kako joj se bradavica ukrutila.

Silvija Rudolf je prišla Engleskinji sa druge strane i provukla ruku ispod njene.

„Nije se zvala Mona Liza“, rekla je Silvija, „već samo Liza. 'Mona' je italijanski deminutiv koji se može tumačiti kao 'gospođa' ili 'milostiva gospa'.“

Krenuli su dalje kroz gužvu. Britankin muž se našao iza Silvije, telo mu se pripilo uz njeno.

„Da li je neko žedan?“, upitao je.

Silvija i Mek su brzo razmenili poglede.

Nalazili su se na prvom spratu u krilu Denon muzeja Luvr, u Sali država. Na zidu pred njima, zatvoren iza blindiranog stakla bez odsjaja, visio je najpoznatiji portret na svetu, a ovaj tip je mislio na pivo.

„U pravu si“, rekao je Mek dok mu je ruka klizila niz Engleskinjina leđa. „Mala je. Frančesko del Đokondo sigurno nije imao naročito veliku dvoranu za ručavanje.“

Osmehnulo se njenom mužu.

„I ti si u pravu. Vreme je za šampanjac!“

Izašli su odatle modernim stepenicama u pravcu Lavlje kapije i našli se usred pariske prolećne večeri. Silvija je duboko udahnula opojnu mešavinu izduvnih gasova, vode iz reke i mladog lišća na drveću i glasno se nasmejala.

„O, kako sam srećna što smo vas sreli“, rekla je zagrlivši mladu ženu. „Svaka čast medenom mesecu, ali čovek mora i da vidi sveta. Jeste li stigli da posetite Notr dam?“

„Stigli smo jutros“, kiselilo je izustio njen muž. „Jedva smo imali vremena da jedemo.“

„Ali to moramo odmah da ispravimo“, rekao je Mek. „Znamo jedno sjajno mesto dole kraj Sene.“

„Notr dam je fantastičan“, rekla je Silvija. „To je jedna od prvih gotičkih crkava na svetu, i pod snažnim je uticajem naturalizma. Bićete oduševljeni južnom rozetom.“

Poljubila je Britanku u obraz.

Prešli su reku preko mosta Pon d'Arkol, prošli pored katedrale i popeli se na kej u trenutku kada je neko počeo melanholično da svira na francuskoj harmonici.

„Naručite šta god želite“, rekao je Mek i pridržao vrata bistroa. „Mi častimo.“

Dobili su sto za četvoro sa pogledom na reku. Sunce na zalasku bojilo je okolne kuće u krvavocrveno. Jedan rečni

brod je prošao ispred njih, a harmonikaš je prešao na neku veseliju melodiju.

Smrknuti Britanac se otkravio posle nekoliko flaša vina. Silvija je osetila njegove poglede i otkopčala još jedno dugme na svojoj tankoj bluzi. Primetila je kako njegova supruga krišom baca poglede ka Meku, njegovoj svetloj kosi, tenu boje meda, trepavicama nalik na devojačke i snažnim mišićama.

„Današnji dan je bio zaista čaroban“, rekla je Silvija pošto je Mek platio račun, a ona uprtila ruksak na leđa. „Moram da imam neku uspomenu na ovo veče.“

Mek je teatralno uzdahnuo i uhvatio se za glavu. Ona se priljubila uz njega i zacvrkutala:

„Mislim da je *Dior* u Aveniji Montenj još uvek otvoren.“

„Ovo će me skupo koštati“, prostenjao je Mek.

Britanci su se glasno nasmejali.

Uzeli su taksi do Avenije Montenj. Mek i Silvija nisu ništa kupili, ali je Englez izvadio kreditnu karticu i svojoj novopečenoj supruzi kupio grozan svileni šal. Mek je umesto toga uložio novac u dve ohlađene flaše šampanjca moe i šandon u obližnjoj prodavnici vina.

Na ulici je izvukao džoint, upalio ga i dodao Britanki. Silvija je obuhvatila rukama Britanca oko struka i zagledala mu se u oči.

„Želim da ove flaše ispijem zajedno sa tobom“, rekla je. „U vašoj sobi.“

Čovek je čujno progutao knedlu i pogledao ka svojoj supruzi.

„Ona za to vreme može da se zabavlja sa Mekom“, prošaputala je Silvija i poljubila ga.

Ponovo su mahnuli kako bi dozvali taksi.

HOTEL *CENTRAL* NA *MONPARNASU* bio je čist i jednostavan. Predvorje je bilo пусто, a iz prostorije iza recepcije dopirali su miris kafe i odsjaj svetlosti televizora.

Liftom su se odvezli do trećeg sprata i uleteli u sobu sa pogledom na ulicu *Ru di Men*, kikotaše i osećali pomalo omamljeno. Zidovi su bili jarkožuti. Na sredini debelog, nebeskoplavog tepiha nalazio se ogroman francuski krevet.

„Odmah ću otvoriti ovo“, rekao je Mek, uzeo jednu flašu šampanjca i otišao u kupatilo.

Silvija je još jednom poljubila Engleza, ovog puta nešto strastvenije. Primetila je da mu se dah ubrzao, verovatno je već bio tvrd kao kamen.

„Ti si baš krupan momak, zar ne?“, rekla je tiho zavodljivim glasom i rukom krenula da mu miluje nogu naviše ka preponama.

Primetila je da mu je supruga pocrvenela.

„Do dna!“, rekao je Mek i ušao u sobu noseći četiri improvizovane čaše za šampanjac, od kojih je jednu uzeo iz kupatila, a ostale iz mini-bara.

„Hajde!“, povikala je Silvija, brzo zgrabila jednu čašu i iskapila je.

Britanci su odmah sledili njen primer. Mek se nasmejao i ponovo napunio čaše. Potom je zapalio još jedan džoint.

„Koliko ste dugo u braku?“, upitala je Silvija, uvukla duboko i prosledila dalje cigaretu sa marihuanom.

„Četiri nedelje“, rekla je Britanka.

„Zamislite samo“, rekla je Silvija, „koliko lepih noći imate pred sobom.“

Mek je sipao ostatak iz flaše. Privukao je Engleskinju sebi i nešto joj prošaputao u uvo. Tiho se nasmejala. Silvija se osmehnula.

„Mek može dugo ovako“, rekla je. „Da se takmičimo?“

Nagnula se ka Britancu i ugrizla ga za uvo, primetivši da su mu očni kapci već poluspušteni. Njegova supruga se zakotkala tiho i zbunjeno.

„Sada imamo još samo nekoliko minuta“, rekao je Mek.

Silvija se nasmešila i otkopčala košulju Englezu. Skinula mu je i cipele i pantalone pre nego što se opružio preko kreveta.

„Klajve“, promumlala je žena, „Klajve, znaš da ću te uvek voleti...“

Zatim je i ona zaspala. Mek je već stigao da svuče sa nje sve osim gaćica. Onda je skinuo i njih, odneo je do kreveta i položio je kraj muža. Kosa joj se rasula na sve strane nalik na lepezu, bila je nešto kraća od Silvijine, ali približno iste boje.

Silvija je uzela njen novčanik, brzo bacila pogled na kreditne kartice, a zatim se pažljivije zagledala u njen pasoš.

„Emili Spenser“, pročitala je i pogledala fotografiju. „Moći će da prođe, dovoljno smo slične.“

„Šta misliš, da li je u srodstvu sa Ledi Di?“, upitao je Mek dok joj je skidao venčani prsten.

Silvija je sakupila odeću, dragocenosti i drugu važniju imovinu Emili Spenser i ubacila ih u svoj ruksak. Potom je otvorila prednji pregradak i odatle izvadila rukavice od lateksa, hlorheksidin i bodež.

„Mona Liza?“, upitala je.

Mek se osmehnuo.

„A ko drugi? Ali prvo mi možeš pomoći da sve pospremimo.“

Navukli su rukavice, doneli papirne ubruse iz kupatila i zajedno metodično obrisali sve što su dodirivali u sobi, uključujući i obe besvesne osobe na krevetu. Silvija je pogledala čovekov polni organ.

„I nije naročito veliki“, rekla je, a Mek se nasmejao.

Silvija se osvrnula.

„Spremni?“, upitala je vezujući kosu u konjski rep.

Skinuli su odeću sa sebe, složili je i ostavili što je moguće dalje od kreveta.

Počela je sa muškarcem, ne iz nekih seksističkih razloga, već samo zato što je teži od njih dvoje. Sela je iza njega i podigla ga sebi u krilo, dok su mu mlitave ruke labavo visile sa strane. Ispustio je zvuk nalik na hrkanje. Mek je sastavio čovekove noge jednu uz drugu, prekrstio mu ruke preko stomaka i dodao joj bodež, a ona ga je prihvatila desnom rukom. Unutrašnjom stranom levog lakta pritisnula je čovekovo čelo, kako bi mogla da mu drži glavu uspravno. Napipala mu je puls na vratu vrhovima prstiju i procenila snagu protoka.

Potom je zarila bodež pravo u čovekovu levu vratnu arteriju, snažno i brzo napravila rez kroz mišiće i ligamente, sve dok nije začula šištanje koje joj je potvrdilo da je dušnik presečen.

III

NESVEST JE USPORILA ČOVEKOV PULS i krvni pritisak, ali je pritisak u arteriji ipak bio dovoljan da krv prvih nekoliko sekundi šiklja poput vodoskoka nekih četrdeset centimetara od tela. Silvija je pazila da je ovaj slap ne zapljusne.

„Bingo“, rekao je Mek.

Uskoro je snaga mlaza splasnula, i svela se na ritmično pulsiranje. Zvuk koji su stvarali mehurići dok je krv pomešana sa vazduhom isticala iz presečenog grla sve je više slabio, dok naposljetku nije sasvim utihnuo.

„Lepo izvedeno“, rekao je Mek.

Silvija se pažljivo izmakla i naslonila čoveka na jeftino uzglavlje kreveta. Okrvavila je ruke dok mu je nameštala šake preko trbuha, desnu preko leve, ali još uvek joj nije padalo pamet da ih opere.

„Sada je na tebe red, draga“, rekla je ženi.

Emili je bila vitka i lagana, i gotovo da je već prestala da diše. Krv jedva da je imalo potekla napolje.

„Koliko je to šampanjca popila?“, upitala je Silvija i namestila ženi ruke preko stomaka.